

Toespraken
22 september 2020

Toespraak naar aanleiding van de 75e verjaardag van de Verenigde Naties

Mijnheer de voorzitter,

Excellenties,

Dames en heren,

Het was 75 jaar geleden!

De kanonnen van de Tweede Wereldoorlog waren net tot zwijgen gebracht.

De grootste multilaterale organisatie ooit zag het licht. Het Handvest van de Verenigde Naties ging in werking treden.

Deze verjaardag is voor ons allemaal de gelegenheid om terug te denken aan de doelstellingen die aan de oorsprong lagen van deze unieke organisatie.

Een wereld die in puin lag heropbouwen door een solide en universeel kader van internationale normen op te zetten.

Een wereld heropbouwen om de toekomstige generaties te behoeden voor de plaag van oorlog, de mensenrechten te beschermen, het respect voor het internationaal recht te garanderen en zowel de vrijheid als de sociale vooruitgang te bevorderen.

Dat zijn en blijven onze engagementen in de Verenigde Naties.

Ondanks de voortdurende veranderingen in deze wereld houdt ons collectief project, ons ideaal meer dan ooit stand. We moeten meer doen om de toenemende wereldwijde spanningen en uitdagingen het hoofd te bieden.

Multilateralisme blijft een noodzaak om alle uitdagingen in onze geglobaliseerde wereld aan te pakken.

De Verenigde Naties blijven tot op vandaag **DE plek bij uitstek** waar landen **met elkaar** kunnen **praten**, **naar elkaar** kunnen **luisteren** om elkaar beter te begrijpen, kunnen **onderhandelen** op internationaal niveau, **aan een consensus kunnen werken**.

Mijn land, België, met de ervaring van zijn geschiedenis, wil een bruggenbouwer zijn, de dialoog en het wederzijds begrip bewerkstelligen.

Dat is een constante in ons internationaal engagement. Het is een essentieel element van ons diplomatieke DNA.

Als verkozen lid van de Veiligheidsraad spitst België zijn actie toe op **preventie, bescherming en efficiëntie** :

Conflictpreventie is een essentieel onderdeel van het Belgische buitenlands beleid. In dat kader hebben wij veel aandacht voor de gevolgen van de klimaatverandering voor de wereldvrede.

De **bescherming van de mensenrechten** is een conditio sine qua non voor vrede en veiligheid. Meer in het bijzonder de bescherming van burgers en kinderen tijdens gewapende conflicten.

In een context van internationale spanningen, doet België er alles aan om de efficiëntie van de VN-inspanningen te verbeteren, door op een constructieve manier de rol van *?honest broker?* te spelen.

De collectieve successen van de Verenigde Naties zijn op verschillende vlakken onbetwistbaar: vredeshandhavingsoperaties in tientallen landen, onderhandelingsprocessen die een einde maken aan bloedige burgeroorlogen, het opzetten van een internationale justitie, en niet te vergeten de tussenkomsten in uiteenlopende domeinen als landbouw, onderwijs, het arbeidsrecht of kindbescherming.

Toch moeten we na 75 jaar erkennen dat onze wereld er nog niet uitziet zoals de mensen die het Handvest van de Verenigde Naties ooit ondertekenden voor ogen hadden.

Zoals Martin Luther King het zo treffend verwoordde: ?Elke vooruitgang is precair en de oplossing van het ene probleem confronteert ons met een ander probleem?.

We moeten onze ambitie hoger stellen en de waarden van samenwerking, dialoog, solidariteit en compromissen herbevestigen.

We zijn dit verschuldigd aan onze tijdgenoten, vooral de meest kwetsbaren, en aan onze kinderen.

Deze waarden, deze engagementen moeten we vertalen in concrete daden die zorgen voor een tastbare vooruitgang en die het onontbeerlijke vertrouwen tussen landen, maar ook tussen burgers en hun vertegenwoordigers herstellen.

Dat is waar het om draait in de Agenda 2030 die vijf jaar geleden door deze Assemblee werd goedgekeurd.

Het komende decennium moet er dus een zijn van vastberaden actie.

Onze toekomst hangt ervan af.

Er is geen andere weg.

Lange leve de Verenigde Naties!

Bron-URL: <https://archive.premier.be/nl/toespraak-naar-aanleiding-van-de-75e-verjaardag-van-de-verenigde-naties>